

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

πέμπειν εἰς τριετίαν, ὑμησοντας παρ' αὐτῷ τὸν θεόν, καὶ ἔδει δοκιμασθέντας καὶ προκριθέντας τοὺς εὐγενεστάτους καὶ ὥραιοτάτους καὶ κάλλει διαφέροντας πεμφθῆναι· οὓς ἐγκλεισάμενος ὥσπερ ἀργυρωνήτοις ἔχρητο, συγκαθεύδων καὶ πάντα τρόπον ἐμπαροινῶν. καὶ νόμον δὲ ἐπεποίητο, ὑπὲρ τὰ ὁκτωκαΐδεκα ἔτη 5 μηδένα τῷ αὐτοῦ στόματι δεξιοῦσθαι μηδὲ φιλήματι ἀσπάζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις προτείνων τὴν χεῖρα κύσαι μόνους τοὺς ὥραιούς κατεφίλει, καὶ ἐκαλοῦντο οἱ ἐντὸς τοῦ φιλήματος.

- 42 Τοιαῦτα ἐντρυφῶν τοῖς ἀνοήτοις διετέλει, γυναικάς τε ἀνέδην διαφθείρων καὶ παισὶν συνών. καὶ ἦν μέγα καὶ εὔκτὸν ἔκάστῳ, εἴ¹⁰ τινος γυναικὶ προσβλέψειεν· εἰ δὲ καὶ φιλήματος ἀξιώσειεν, ἀθρόαν τὴν ἀγαθὴν τύχην ὥετο ἔκαστος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῷ εἰσρυήσεσθαι. πολλαὶ δὲ καὶ ηὔχουν τετοκέναι παρ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄνδρες ἐπεμαρτύρουν ὅτι ἀληθῆ λέγουσιν.
43 Ἐθέλω δέ σοι καὶ διάλογον διηγήσασθαι τοῦ Γλύκωνος καὶ¹⁵ Σακερδῶτός τινος, Τιανοῦ ἀνθρώπου· ὅποιον τινὸς τὴν σύνεσιν,^{εἰςη} ἀπὸ τῶν ἐρωτήσεων. ἀνέγνων δὲ αὐτὸν χρυσοῖς γράμμασιν γεγραμμένον ἐν Τίῳ, ἐν τῇ τοῦ Σακερδῶτος οἰκίᾳ.

Εἴπε γάρ μοι, ἔφη, ὃ δέσποτα Γλύκων, τίς εἰ;

Ἐγώ, ἦ δ' ὅς, Ἀσκληπιὸς νέος.

Ἄλλος παρ' ἐκεῖνον τὸν πρότερον; πῶς λέγεις;

Οὐ θέμις ἀκοῦσαι σε τοῦτό γε.

Πόσα δὲ ἡμῦν ἔτη παραμενεῖς χρησμωδῶν;

Τρίτον πρὸς τοῖς χιλίοις.

Εἶτα ποῦ μεταστήσῃ;

Ἐς Βάκτρα καὶ τὴν ἐκεῖ γῆν· δεῖ γὰρ ἀπολαῦσαι καὶ τοὺς βαρβάρους τῆς ἐπιδημίας τῆς ἐμῆς.

Τὰ δ' ἄλλα χρηστήρια, τὸ ἐν Διδύμοις καὶ τὸ ἐν Κλάρῳ καὶ τὸ²⁰ ἐν Δελφοῖς, ἔχουσι τὸν πατέρα τὸν Ἀπόλλωνα χρησμωδοῦντα,^η ψευδεῖς εἰσιν οἱ νῦν ἐκπίπτοντες ἐκεῖ χρησμοί;

Μηδὲ τοῦτο ἐθελήσης εἰδέναι· οὐ γὰρ θέμις.

Ἐγὼ δὲ τίς ἔσομαι μετὰ τὸν νῦν βίον;

25

εΩ

30

εΩ